

■ آقای پرند آیا ما نسبت به روسیه در اوراسیا رشد داشته ایم؟

پرنده: ما در پیمان اوراسیا رشد داشته ایم اما طرف مقابل هم رشد داشته است. این یک قرارداد تجارت ترجیحی است. به صورت متقابل تعرفه کاهش یافته است، حالا اگر به هر دلیلی نتوانیم؛ مثلاً زیرساخت نداشته باشیم یا آماده نباشیم یا هر مسأله دیگر، این موافقتنامه به ضرر ما تمام می شود؛ زیرا کالاهای آن کشورها به خاطر این تخفیف متقابل وارد کشور ما می شوند و تراز تجاری تحت تاثیر قرار خواهد گرفت.

جلالی فر: ما در میدان نبرد اقتصادی در بازار هدف رقبای سختی مانند ترکیه و رژیم صهیونیستی داریم و می توان گفت در همین بحث محصولات کشاورزی هم بی تاثیر نبوده اند، البته ناگفته نماند که تجار ما خوشبختانه توانسته اند بسیاری از محصولات صادراتی رژیم صهیونیستی را در کشور روسیه ذلیل نمایند به همین دلیل باید حرکت های بعدی را انجام دهید.

این موافقتنامه ۹ فصل دارد که در این فصول برای قرنطینه و حفظ نباتات و برای غذا، دارو، استاندارد، سازمان توسعه تجارت، گمرک و اتاق بازرگانی مأموریت های مشخص تعیین شده است، کدام یک به وظایف خودشان عمل نمودند؟ دلیل عدم موفقیت ما در اوراسیا واگرایی و ترک فعل سازمان ها بوده است.

اما در رابطه با بحث حضور در بازار، ما باید تولیدات متناسب با بازار هدف داشته باشیم. دولت و سازمان های دولتی باید وظایفی را انجام دهند اما چقدر توانسته اند در انجام وظایفشان همگرایی داشته باشند؟ ما در حال حاضر مشکلات زیادی در بحث صادرات کالا داریم. نبود اعتماد وجود دارد. وقتی شما می بینید یک محصول به یک کشور ضعیف برود و از آنجا برگشت بخورد برای کشوری با وجود دانش هسته ای و پهنای افت دارد. ما در ایجاد همگرایی متدهای نمایشگاهی محصولات صادراتی با کشور هدف هم موفق نیستیم، بالاترین هزینه ها شده اما متأسفانه خروجی ندارد.

■ آقای پرند در رابطه با برگشت خوردن محصولات کشاورزی چه اتفاقی افتاد؟ مشکلاتی که فقط در روسیه نبود، در هند و چین هم برگشت خورد و در ازبکستان هم بحث سیب زمینی مطرح شد. متأسفانه یک جریان رسانه ای هم ایجاد شد که کالاهای نامرغوب

در داخل مصرف می شود به گونه ای می خواستند کالای ایرانی را نامرغوب نشان دهند.

تجارت یک جنگ تمدنانه است؛ یعنی تجارت یک جنگ است؛ یک جنگ تجاری که شما استراتژی نفوذ در بازار را دارید. تا ۱۰ سال پیش ما صادرات بادمجان، کیوی، گوجه و... نداشتیم و الان ما وارد یک بازار شده ایم و به بازار روسیه و خیلی از بازارها حمله کرده و رقبا را از میدان به در کرده ایم، پس رقبا هم ساکت نمی نشینند؛ حتی ما در بحث لبنیات نیز بلاروس را داشتیم که در بازار روسیه نیز نفوذ دارند و حتی به صورت غیررسمی و به صورت نامرئی می توانند برای جلوگیری از کالاهای ما روی ارگان های مختلف مانند گمرک ها و... نفوذ داشته باشند.

من درخواستم از مسئولان این است زمانی که سازمان توسعه تجارت خطری را اعلام می کند سایر دستگاه ها و سازمان های همکار به جای آنکه اختلال ایجاد کنند، همکاری کنند. به عنوان مثال در همین ماجرای بازگشت محصولات سازمان حفظ نباتات و غذا و دارو برای صادرات ما اختلال ایجاد کردند. ما باید یک قدرت داشته باشیم و سازمان های همکار را قانع و متوجه کنیم که آثار کارهای آنها روی کشاورز و روی مردم و تجار ما تاثیر دارد و هر کسی نسبت به کاری که کرده باید بازخواست شود. تاجر ما هیچ وظیفه ای در مقابل گلخانه ندارد که هزینه کند و سلامت محصول را چک کند، این وظیفه آن ارگانی است که در گمرک مهر می زند یعنی سازمان حفظ نباتات یا هر ارگان دیگر، زمانی که کالا خارج شده است و ایشان تأیید کرده باید جواب بدهد یا هر مشکلی که بوده است. وظیفه تاجر این نیست که نمونه برداری در زمین کشاورزی یا گلخانه انجام دهد. پس استاندارد اینجا چه کار می کند؟ وزارت جهاد کشاورزی چه کار می کند؟ ارگان های نظارتی و سازمان غذا و دارو کجا بوده است؟ در بحث محصولات صنعتی هم این مسأله مورد توجه قرار گیرد و هر سازمان باید وظایف خود را به درستی انجام دهد و در قبال آن پاسخگو باشد. در روسیه سازمان حمایت مصرف کننده وارد میدان می شود و کالاهای چینی و ترکیه ای را هم ممنوع می کند چون با سلامت مردم شوخی ندارد، در نتیجه هیچ گونه غرضی در کار نبوده و کالا مشکل داشته اند و سموم و آفاتی که وارد می شود احتمالاً

استاندارد نبوده است. اگر اینها را حل کنند هیچ گونه مشکلی وجود نخواهد داشت و باید یک هماهنگی از نظر استاندارد و قرنطینه، توسط وزارت بهداشت روی تولیدات ما انجام شود.

■ شما در این مدت چه میزان با سازمان غذا و دارو و چقدر با سازمان قرنطینه مذاکره داشته اید؟

همانطور که که اشاره شد ما بارها با سازمان حفظ نباتات مکاتبه داشتیم حتی هشدار و صحبت های تلفنی بسیار طولانی مبنی بر اینکه ۷۰-۸۰ درصد صادرات ما محصولات کشاورزی است، مسئول نظارت بر سموم احتمالاً وزارت جهاد کشاورزی است. این مسأله موجب شد بسیاری از تجار و گلخانه داران ما زیان دیدند. بنده بارها در سفارت شاهد گریه تجار به دلیل این سوء مدیریت های داخلی بوده ام. آن صادرکننده چه گناهی دارد که این بار را خرید، بسته بندی کرده و هزینه حمل و نقل را نیز پرداخت کرده است؟ باید با هزاران مشکل این پول را انتقال دهد و به داخل کشور بیاورد که چرخ اقتصاد این کشور بچرخد و آن کشاورز دوباره بتواند محصولی تولید نماید. پس اینجا نقش ارگان نظارتی مربوطه چیست؟ سازمان توسعه تجارت به عنوان دولت یک گام به تاجر نزدیک تر است. بدون همکاری سایر وزارتخانه ها و اتاق ها و انجمن ها که در تجارت نقش دارند امکان اینکه ما بتوانیم افزایش صادرات داشته باشیم غیرممکن است. مگر اینکه شأن و جایگاه این سازمان به عنوان متولی تجارت توسط دولت افزایش یابد.

■ آقای جلالی فر با توجه به اینکه مذاکرات را از نزدیک مشاهده کرده اید و اتفاقات داخل کشور و فضای رسانه ای را نیز دیده اید، اخبار و مشکلات را از چه زاویه ای می نگرید؟ دیدگاه شما چیست؟

درباره بازتاب اجتماعی و رسانه ای بازگشت فلفل دلمه ای، می خواهم این اطمینان را به هموطنانم بدهم که در داخل کشور تولیدکنندگان بسیاری هستند که محصول را به درستی تولید می کنند که سالم هستند و مشکلی هم ندارند. یک بنده خدا که بزرگترین گلخانه خاورمیانه را در ایران با سرمایه کلان تأسیس کرده است، مشاوران هلندی دارد و محصولاتش نیز مانند همین فلفل در روسیه تأییدیه سلامت گرفت؛ اما چون آن بخشنامه صادر شد ناچاراً یازده ماشین سالم که از سازمان حمایت مصرف کننده روسیه هم تأییدیه

